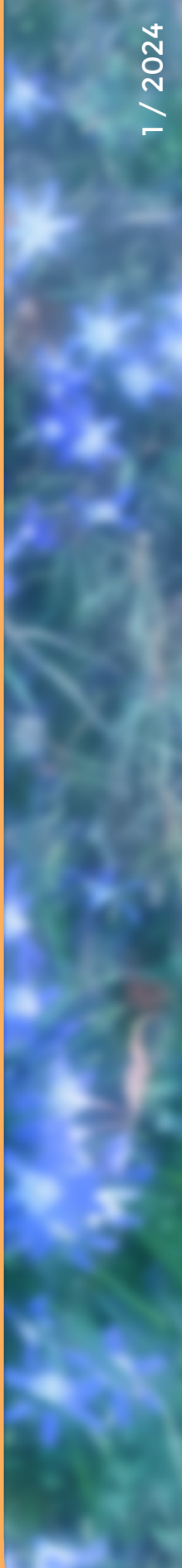

M A N T U
M A N T U
M A N T U
M A N T U
M A N T U
M A N T U
M A N T U
M A N T U
M A N T U
M A N T U
M A N T U

MANTU

Päätoimitus & taitto

Roope Vainio
Matias Heikkilä

Toimitus

Tytti Nyrönen
Sofia Salonen
Heikki Paulamäki
Miklas Kuoppala
Siiri Saloranta
Elias Hirvikoski
Olli Rantamäki
Nelli Vasse

Kansi

Roope Vainio

YHTEYSTIEDOT

Maantieteen opiskelijat ry
Geotieteiden ja maantieteen osasto, PL 64
00014 Helsingin yliopisto
Maantieteenopiskelijat.fi

PAINO

aDigi Oy
Helsinki 2024
54. vuosikerta
Painos 30 kpl

Tämä lehti saa HYY:n järjestölehtitukea. Maantieteen opiskelijat ry eli MaO merkittiin viralliseksi rekisteröidyksi yhdistykseksi keväällä 1971. MaO on yksi Helsingin yliopiston matemaattis-luonnontieteellisen tiedekunnan ainejärjestöistä. Kaikilla maantieteen opiskelijoilla on mahdollisuus liittyä järjestön jäseniksi. MaOn tarkoituksena on yhdistää ja aktivoida jäsenkuntaansa sekä edustaa heitä muualla yliopistollisessa organisaatiossa. MaO järjestää jäsenilleen yhteisiä tapahtumia, infotilaisuuksia, opintoretkeä, liikuntavuoroja ja juhlia. Ainejärjestön hallitus kokoontuu joka toinen viikko. MaO julkaisee ainejärjestölehti Mantua. Lehdessä julkaistut kirjoitukset eivät edusta Maantieteen opiskelijat ry:n virallista kantaa, vaan ovat kirjoittajien omia mielipiteitä.

4. Pääkirjoitus

5. Nuija heiluu

6. Mantun hallitusesittely

12. Harvinainen sivuaine testi

14. La Gazette Di Mantu

18. My Home and Native Land

22. Mitä loimulle kuuluu?

24. Tulevaisuudenkestävä maantieteilijä

28. Vivat Academia

29. Visa ja Ristikko

30. Shoutbox

Pääkirjoitus

Vahavahkot terveiset,

näiden vaikeiden aikojen keskellä saattaa usein tuntua, että kaikki on joko pihalla tai vähän pilalla. Sota jyllää ympäri maailmaa ja hallitus vie kaiken taskuis-tamme. Teemu T Kemppainen on muuttanut Tampereelle ja sää on harmaa kuin Merihaka. Kylterit dominoivat säbälii-gaa, eivätkä heidän vanhempansa anna meille töitä lohdutuspalkinnoksi.

Näillä spekseillä tulevaisuus näyttää vähän synkältä jopa kannilasiensa läpi katsoessa. Tulevasta voi olla vaikea löytää toivoa, kun algoritmi syöttää sinulle samasta tuutista masentavia uutisia. Kai-ken kaamoksen keskellä vältät houkutu-usta doomscrollailla siihen asti, kunnes päädyt lukemaan elämäkertaa Una-bomberista ja toivot, että olisit syntynyt ennen teollista vallankumousta.

Tämän kaiken keskellä on kuitenkin tärkeää pitää kiinni siitä, mistä pystyy. Jengi viihtyy sohvilla ja kevät on tulossa täyttä tahtia. Aurinko paistaa jo noin 20 prosenttia ajasta ja Alepa-pyörät palaavat pysäkeillensä. Dyyni 2 ylitti odotukset ja vappu on tulossa. Tunnelin päässä on siis onneksi valoa. Mantu haluaa olla mukana toivottamassa kevättä Kumpu-laan, minkä takia tämän lehden teemana toimiikin tulevaisuus.

Tulevaisuuteen katsominen voisi pelottaa pystyyn rohkeimmatkin meistä, minkä takia katsomme sinne yhdessä. Tähän lehteen on koottu erittäin löysällä yhteydellä eteenpäin katsovia juttuja ja toivomme, että nautit lukukokemuksesta.

Terveiset uusilta päätoimittajilta!

Niin kuin kaksi marjaa

Eero Turkki

Harrison Ford

Nuija heiluu

Heippa kaikki kanssamaanantieteilijät!

Nuija on jälleen vuodenvaihteessa vaihtanut omistajaa ja tammikuu vierähti ohi nopeammin kuin koskaan! Oma alkuvuoteni on pitänyt sisällään paljon uuden opettelua, paluuta arkeen ja ahkeraa työskentelyä, mutta myös lomailua, hauskoja juhlia ja yhdessäoloa. Fuksitkin saivat haalarinsa, ja ovat toivottavasti päässeet jo integroitumaan ainejärjestömme aktiiviseen toimintaan mukaan. Tälle ei kuitenkaan ole koskaan liian myöhäistä, ei fukseille eikä vanhuksille!

Kevään tapahtumakalenteri täytyy myös uhkaavalla nopeudella, mikä on toisaalta vain iloinen asia; Tänäkin keväänä MaO järjestää laajasti erilaisia tapahtumia, joista varmasti jokainen löytää mieleisensä! Paluun tapahtumakalenteriin ovat muun muassa tehneet MaOn maaginen talvipäivä sekä kulttuurivastaavien kirjakerho! Myös matkoja on keväällä luvassa; Kulttuurimaan-tieteen retki Riaan, tänä vuonna Oulussa järjestettävä KOOMA sekä tulevat EGEEA-vaihdot riemastuttavat tänäkin keväänä mantsalaisten arkea. Ja onhan se vappukin jo uhkaavasti lähes-tymässä!

MaO täyttää jälleen maaliskuussa vuosia; 53 vuoden ikäinen ainejärjestömme on toivottavasti tähän mennessä selvinnyt pahimmista keski-ään kriiseistään ja alkaa hyväksyä ikääntymisensä sen vaatimalla arvokkuudella. Toisaalta joidenkin tutkimusten mukaan keski-ikä alkaa vasta oikeasti tässä iässä! Jännityksellä odotamme, mitä seuraavat 53 vuotta tuovat MaOlle tullessaan!

MaOn perustamisvuonna 1971 elettiin Suomesakin aivan eri aikakautta; Sinä vuonna tapahtuneita suuria ja merkittäviä muutoksia Suomessa olivat muun muassa postinumerojärjestelmän koekäytön alku sekä koulujen työviikon lyhentäminen viisipäiväiseksi. Kuten tänäkin vuonna,

myös alkuvuodesta -71 lakkoiltiin, joskin silloin lakossa olivat Alkot. Onneksi tänä alkuvuonna olemme välttyneet tältä, etenkin jos mietitään menneitä vuosijuhlallisuuksia!

Olen iloinen ja kiitollinen meidän upeasta, 53-vuotiaasta ainejärjestöstämme, mutta vielä sitäkin enemmän iloitsen meidän ihanista, aktiivisista, kekseliäistä, ahkerista, lannistamattomista sekä ihan vaan parhaista aktiiveista ja jäsenistä, jotka olemassaolollaan mahdollistavat sekä ainejärjestön perusarjen pyörimisen että juhlit, kulttuuritoiminnan, liikunnan ja hyvinvoinnin sekä ihan vaan sen kuuluisan mantsahengen olemassaolon!

Nauttikaahan kaikki tulevasta keväästä, ja nähdään toivottavasti tapahtumissa tai sohvilla!

Kevätaurinkoisin terveisin,
Nelli

Mantun Hallitusesittely

Nelli Vasse

Moikka kaikki! Oon Nelli ja toimin vuonna 2024 MaO ry:n puheenjohtajana. Oon neljännen vuoden mantsalainen, opiskelen ekaa vuotta maisterissa ja oon suuntautunut opinnoissani ihmis- ja kaupunkimantsaan. Etenkin kaupunkien kehitys, kestävyys ja sisäinen eriarvoisuus kiinnostaa!

Puheenjohtajana mun tehtäviin kuuluu kokousten johtamista ja valmistelua, aktiivitoiminnan koordinoimista ja myös paljon ainejärjestön suhteiden hoitamista, edustamista, paperityötä ja muiden sekalaisten sekä juoksevien asioiden hoitamista. Ykkösprioriteettinä on kuitenkin pitää huolta meidän järjestöstä, sen hallituksesta ja aktiiveista <3

Saa laittaa rohkeasti viestiä tai tulla nykimään hihasta ihan kasvojen! Jeesaan parhaani mukaan aika lailla kaikessa mantsailuun liittyvässä, ja tarvittaessa ohjaan asiaa eteenpäin itseäni osaavammalle henkilölle!

Hug, Marry & Chill: entiset puheenjohtajat

Hug, Pia Bäcklund
Marry, Sarianna Waldén
Chill, Elias Hirvikoski

Tatu Jentze

Moro! Olen Tatu, token vuoden mantsalainen ja lisäksi hallituksen VPJ 2024! Varapuheenjohtajana hoidan mm. järjestön virallisen tiedottamisen, palautteeseen vastaamisen, sekä toimin Nelli-PJ:n oikeana kätenä rakkaan ainejärjestömme loputtomassa työvyyhdissä, eli maolaisemmin – mankelissa.

Minua kiinnostaa opinnoissa tänä vuonna geopolitiikka ja kansainväliset asiat, mutta olen edelleen avoin kaikelle nörtteilylle. Olkaahan aktiivisesti yhteydessä kasvokkain tai vaikkapa palautelomakkeen kautta. Pidetään kynnsä matalana! <3

Jos saisit vaihtaa kahden Suomen kaupungin sijaintia, niin mitkä ne olisivat?

Vaihtaisin tietysti Kokkolan ja Mikkelin paikkoja, koska Kokkola kuuluu lähemmäs Kuopiota ja Kouvolaa, eikä siitä tule rantakaupunki mieleen millään tavalla. Samalla Kokkola voisi isotella entiselle naapurilleen, Nykarlebylle (Uusikaarlepyy), vaihtamalla ruotsinkielisen nimensä Nyarekarlebyksi (Uudempikaarlepyy).

Mikkeli puolestaan voisi samalla vaihtaa ruotsinkielisen nimensä Mickeliksi, jottei yhdysvaltalaiset turistit matkustaisi enää Suomeen, normandialaisen St. Michelin luostarisaaren sijaan.

Kiia Korpinen

Moro! Mä oon Kiia ja toimin tänä vuonna taloudenhoitajana meidän ainejärjestön hallituksessa. Taloudenhoitajan tehtäviin kuuluu muun muassa kirjanpito, kulukorvausten ja laskujen maksaminen sekä järjestön toiminnan budjetissa pysymisen valvominen.

Opiskelen mantsaa toista vuotta ja etsiskelen vielä omia spesifejä mielenkiinnon kohteita, mutta luonnonmaantieteen teemat sytyttää ehdottomasti eniten. Tänä vuonna olen kokeillut siipiä geotieteiden peruskurssien puolella.

Muhun saa ottaa yhteyttä sekä virkaan liittyvissä asioissa, että ihan muuten vaan tulla jauhamaan. Nähdään viimeistään tapahtumissa!

Paras säästövinkki? Arvioidut säästöt vuosi tasolla?

Kokonaisvaltaiseen oman talouden hallintaan toimiva ratkaisu on "girl math" -metodit. Tutoriaaleja löytyy paljon Tiktokista, mutta helpoin variaatio mitä käytän omassa elämässä on, että ostan jotain mitä voin palauttaa ja sen jälkeen se raha on ilmaista. Koska se olis käytetty kuitenkin ja nyt sillä rahalla saa paljon kaikkee muuta. Kantsii testaa nopee!

Vuositason säästöihin hankala ottaa kantaa. Pääasia että pystyy tehdä hankintoja ympäri vuoden ja saada sillä rahalla iloa, ei ne numerot pankkitilillä hyvää mieltä saa aikaan. Pätee lähinnä omaan siviiliin. Kiitos kysymyksistä, palaillaan asiaan jos kaivataan lisää vinkkejä!

Tyyne Turunen

Moikka! Oon Tyyne, toisen vuoden mantsalainen ja lisäksi vuoden 2024 MaO:n hallituksen sihteeri. Hommiini kuuluu kokouspöytäkirjojen kirjoittelu ja niiden postaaminen allekirjoitettuna MaO:n nettisivuille, sekä kokousnostoista tiedottaminen Facebookissa.

Hain mantsalle, koska lukiossa tykkäsin vähän kaikesta ja mantsa tuntui sopivalta sekoitukselta kaikkea kiinnostavaa. Puolentoista vuoden opiskelun mittaan lähelle sydäntä on hiipinyt GIS ja ujosti myös muut käpistelyyn kääntyvät aiheet. Tulkaa juttelemaan kysymysten herätessä! Tai ainakin törmäilläään sitten tapahtumissa, kokouksissa, sohvilla tai GIS-luokassa :)!

Lempi julkisen liikenteen kulkuväline?

Oranssi luottobussi 600. Lipun ostoa tarvittaessa vapaaehtoista, kulkee yöt ja päivät + bonuksena saa 1,5km rattoisan reippailun bussipysäkillä kotiin kirjastamaan mieltä hämyisen härkäillan päätteeksi.

Tia-Maria Liljeroos

Moiks! Oon Tia-Maria eli Tiitu. Kolmas vuosi MaO:n hallituksessa pyörähtää käyntiin opintovastaavan virassa. Tarkoituksena on pitää edunvalvonnan teemavuosi eli selkeyttää mantsalaisten edunvalvontatoimintaa eri yliopiston elimissä ja lisätä tiedonkulkua. Muuten mun vastuulla on esimerkiksi opintopalautekyselyn laatiminen keväällä ja sitten sivuaineinfon järkkäily.

Opiskelen tosiaan kolmatta vuotta ja oon ihmismantsalainen henkeen ja vereen: tää käytännössä tarkoittaa kaupunki- ja poliittista mantsaa. Sytyn kaikesta politiikkaan liittyvästä ja näistä jutuista saa tulla jutustelemaan mun kanssa sohville! Vapaa-ajalla hoidan mun lukuisia huonekasveja, luen, joogaan ja puurran järjestöhommia.

Loppuun kolme hauskaa faktaa musta: 1. Nauran sopimattomissa tilanteissa, 2. En voi sietää mitään pinkkiä, 3. mulla on fiksaatio laatujuustoihin ja häpeän sitä vähän (myös juustoista saa tulla puhumaan). Ps. Jos oot menossa vaihtoon ja sulla on kasveja niin tuo ne mun luo hoitoon

Kenen suomi julkkisen pitäisi olla maailmalla kuuluisa?

Vastaan: Paavo Väyrynen

Tuuli Vallinoja

Moikka! Mä oon Tuuli, tän vuoden tuutorivastaava ja yksi huvipäälliköistä. Oon toisen vuoden mantsalainen ja mantsalla mua kiinnostaa eniten luonnonmantsa ja erityisesti ilmastonmuutokseen ja katastrofeihin liittyvät jutut.

Tuutorivastaavana oon vastuussa meidän fuksivastaava Kirsin kanssa tämän vuoden tuutoritoiminnasta ja tulevista fukseista. Vapaa-ajalla pyörin partiossa ja puuhailen vähän kaikkea mitä sillä hetkellä sattuuukaan kiinnostamaan.

Multa voi rohkeesti tulla kyselemään varsinkin tuutorointiin ja tapahtumiin liittyvistä asioista

Karaoke bravuuri ja paikka?

Karaokebravuuri on Abban Gimme! Gimme! Gimme! ja paikka tietenkin mikäs muukaan kuin Musta Härkä.

Anna Liljefors

Moooi! Mä oon Anna ja opiskelen mantsaa tokaa vuotta. Hallituksessa toimin keittiömestarina sekä EGEA-vastaavana, eli hoidan mm. kokouksiin tarjoiltavia ja kerron EGEA:n kuulumisia. Oon tänä vuonna myös yksi meidän vuosijuhlamestareista!

Mantsalla oon alusta alkaen ollut kiinnostunut erityisesti luonnonmaantieteestä, mutta yritän innostaa itseäni myös gissin pariin. Tällä hetkellä varsinkin kenttätyöt kiinnostele ja silloin tällöin haaveilenkin siitä, että pääsisin joku kesä Lappiin kenttätöihin. Sivuaineena mulla on monitieteiset ympäristöopinnot sekä gis-konaisuus!

Jos tulee mitään kysyttävää niin autan aina mielelläni! Ja otan myös vastaan toiveita kokoustarjoiluista <3

Milloin poreamme muuttuu paljuksi?

Jos sen vie Rantsulle? xd

Joona Korhonen

Moro! Mä oon Joona ja opiskelen kolmatta vuotta mantsaa. Mua mantsan opiskelussa kiinnostaa kaupunkiympäristöön liittyvät teemat, kuten kaupunkikehitys ja -suunnittelu. Hallituksessa hoitelen tänä vuonna työelämävastaavan virkaa. Käytännössä toimin meidän järjestön linkkinä ammattiliittoihin ja muihin työelämätoimijoihin. Työpaikkanne saatte hankkia itse, mutta muhun voi ottaa yhteyttä muissa työelämäasioissa. Nähdään tulevissa (työelämä)tapahtumissa!

Miltä arvaruudessa haisee, entä Oulussa?

P**ka haisee. Tuulen suunnasta riippumatta.

Sofia Salonen

Moikka! Oon Sofia ja edustan hallituksessa liikuntavastaavan virkaa. Meitä liikuntavastaavia on yhteensä viisi ja pyritetään yhdessä MaO:n liikuntatoimintaa. Ylläpidetään epävirallista Reippailijat-yhdistystä, joka tarjoaa mantsalaisille monipuolisia liikuntavuoroja ja lajiexcursioita sekä muutamia löysiä tapahtumia. Matalan kynnyksen hommaa, tulkaa kaikki rohkeesti mukaan!!

Mantsalla oon, koska mua kiinnostaa suunnittelu ja laaja valikoima, mistä valita suuntautumisia. Oon tykännyt kaupunkisuunnittelusta nyt eniten. Ootan innolla taas tänä vuonna järkkättäviä tapahtumia ja liikuntameininkäjä! Nähhän niissä! LG

Keksi origin story LG:lle

Mistä paljon kuultu LG huuto juontaa juurensa?! No sehän tulee sanomasta Löysää Göysii, jolla on aivan käsittämättömän arvokasta historiallista alkuperää.

Ennen muinoin maantieteen historian ensimmäisellä yhteisellä lentopallovuorolla nimittäin oli ongelmia kasata verkkoa. (Tästä ei ole opittu vieläkään) Kun sitten oikealla puolella olevat pelurit kiskoivat verkkoa tiukemmalle, vasemmalla puolella struglattiin saamaan verkko riittämään edes tolपालle asti. Oikealla puolella hämmästeltiin kun verkko ei suoristunut, jolloin he huusivat itselleen: "Jaksaa jaksaa, köysii köysii!!!"

Jolloin vasurit huusivat heille:

"Löysää eka köysii!!"

"Löysää Göysii?"

"JOO!!"

"Aight!"

Ja siinä hetkellä oli LG:n ainekset syntyneet. Pelien jälkeen molemmat puolet kätelivät toisiaan ja eivät sanoetkaan GG (good game), vaan..... LG.

Siiri Laiho

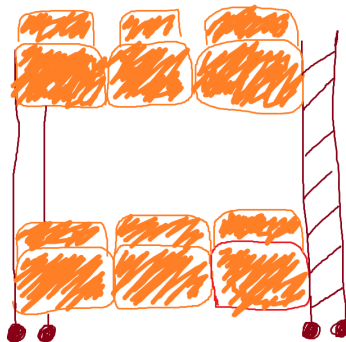
Moikka!

Oon Siiri ja toisen vuoden mantsalainen. Hallituksessa mä edustan tänä vuonna meidän huvipäälliköitä, mutta mun muihin rooleihin kuuluu myös yhdenvertaisuusvastaava ja vujumestari. Huvipäällikkönä oon järkkäilemässä monia mantsan tapahtumia ja yhteistapahtumia muidenkin järjestöjen kanssa.

Mantsalla mun opinnot suuntautuu vähän kaikkiin suuntiin, eniten kuitenkin ihmismantsalle. Feminismi, kehitysmantsa ja politiikka on erityisesti mua kiinnostavia aiheita. Mulle voi tulla juttelemaan vähän mistä vaan, ja esimerkiksi tapahtuma- ja yhteistyöehdotuksia saa heitellä!

Piirrä / kuvaile sohvat 50 vuoden päästä?

Sohvat viidenkymmenen vuoden päästä on toivottavasti levinnyt koko valopihan alueelle. Meillä olis 24/7 pääsy GIS-luokkiin ja tarjoiluvalikoima olisi parempi kuin nykyään. Lautapelejä ja muita kivoi juttui olisi enemmän. Sohvat olis myös kaksikerroksisia, josta piirsinkin havainnollistavan kuvan:D.

Aapeli Leppä

Morjens! Olen Aapeli Leppä, tämä vuoden hallituksen ainoa ensimmäisen vuoden opiskelija, ja toimin hallituksessa tilamestarin roolissa. Tilamestareita on tänä vuonna kolme ja yhdessä toimimme aktiivisesti Maon tapahtumien järjestelyssä ja erityisesti niiden virvoke-
tarjonnasta. Tehtäviimme kuuluu myös muun muassa huolehtiminen MaOn lipusta ja bilemusiikista, sekä yleisesti mantsalaisten viihtyvyydestä tapahtumissa.

Omat kiinnostuksenkohteeni mantsalla ovat vähän vielä auki, mutta tällä hetkellä kallistun vahvasti ihmismääntieteeseen, jossa minua kiinnostavat erityisesti yhteiskunnalliset ja maailmanpoliittiset teemat. Parasta mantsassa on minusta alan poikkiteollisuus ja ajankohtaisuus.

Olen avoinna kaikille tapahtumaideoille ja kehityshetkille, ja minulle voi nakata koodia matalalla kynnyksellä asiassa kuin asiassa. Nähdään tapahtumissa!

Jos olisit joku joki, mikäli olisit ja miksi?

Olsin varmasti Volga-joki, sillä näin Juhamatn biisin sanoituksin, virtaan villinä ja vapaana, eikä mua voi vangita. :)

Olivia Timisjärvi

Moi! Mä oon Olivia, kolmannen vuoden mantsalainen. Hallituksessa mä vastaan yhdenvertaisuusvastaavan ja häirintäyhdyshenkilön virasta. Muissa viroissa toimin yhtenä retkivastaavista ja vuosijuhlamestareista. Yhdenvertaisuusvastaava on ekaa kertaa hallituksessa omana virkana, josta oon tosi innoissani. Mun tehtäviin kuuluu yhdessä muiden yv-vastaavien kanssa valvoa ja edistää yhdenvertaisuuden ja turvallisen ilmapiirin toteutumista. Muhun voi aina ottaa yhteyttä matalalla kynnyksellä mihin vaan liittyen!

Alotin mantsalla pesunkestävänä ihmismantsalaise-
na, mutta opintojen myötä oon kiinnostunut myös luma-aiheista. Oonkin löytänyt kultaisen keskitien ympäristöopinnoista, joissa mä suuntaudun kestävyysteemoihin ja ympäristöpolitiikkaan. Nähdään sohvilla ja tulkkaa rohkeesti juttelemaan (tai vaikka haastamaan korttipeleissä)!

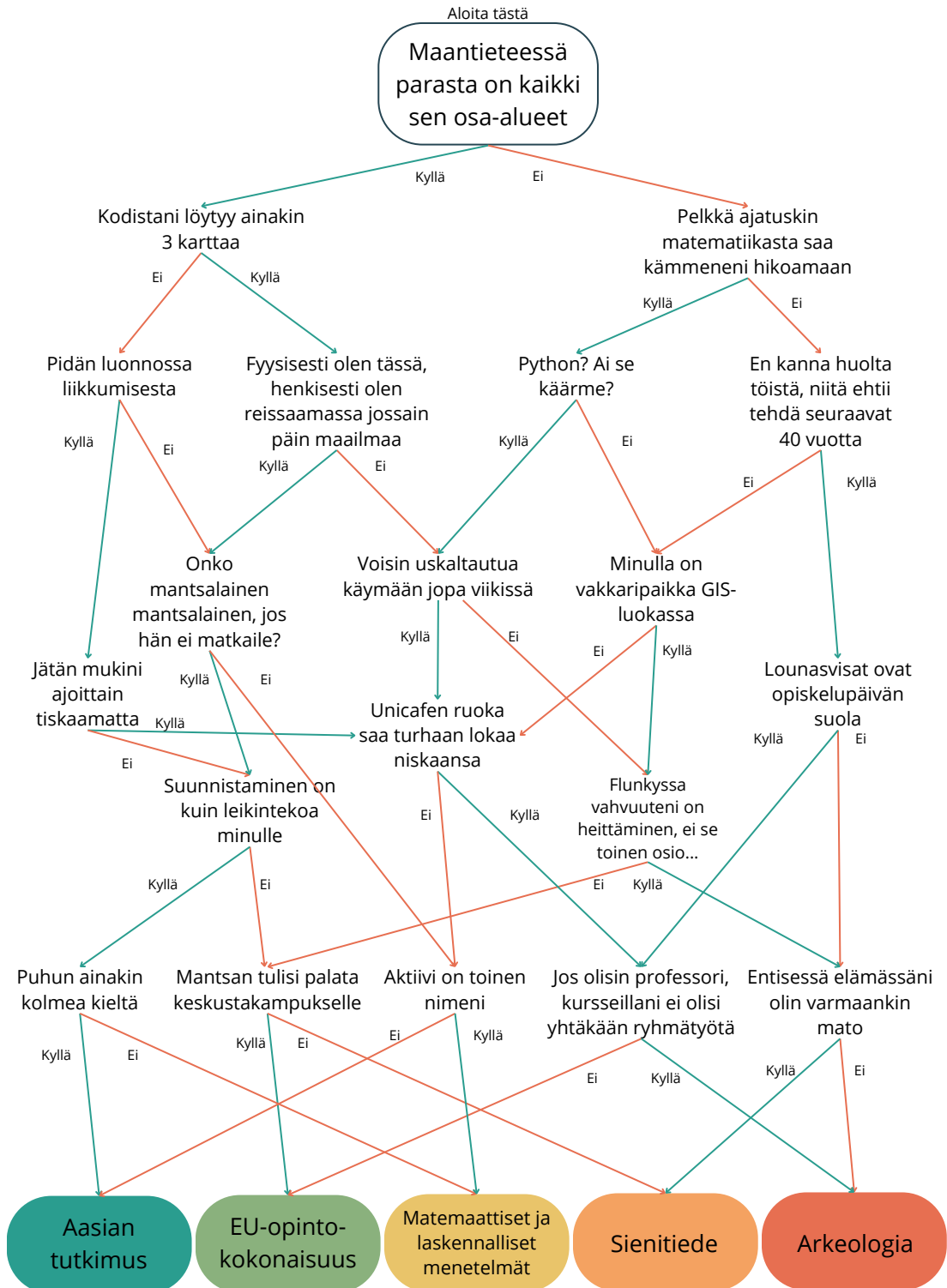
Kolme pointtia?

1. Heitä
2. Osu
3. Voita

Testaa mikä harvinainen sivuaine sopisi sinulle

Siiri Saloranta

GIS, maailmanpolitiikka, Aalto, monitieteiset ympäristöopinnot? Ne on niin nähty. Keksikää jotain uutta ja omaa. Ai et keksi? No hätä ei ole tämän näköinen! Tämän tieteellisesti vertaisarvioidun testin avulla saat tietää, mikä harvinainen sivuaine sopisi juuri sinulle! Vastaa todenmukaisesti, ja sitten äkkiä kursseille ilmoittautumaan!

Aasian tutkimus 1 (KUKA-AA510), 15 op

Kulttuurientutkimuksella, aluetutkimuksella ja mantsalla on paljon yhteistä. Olkoon Aasia tässä esimerkkinä, mutta mahdollisuuksia on myös toisella puolella maapalloa. Duolingot tulille ja paikallislehtiä lukemaan!

EU-opintokokonaisuus (ENS-515), 15 op

Vaalitkin kun ovat tulossa, luennoilla riittää varmasti mielenkiintoista juttua. Valmistele hyviä direktiivejä, luotan sinuun.

Matemaattiset ja laskennalliset menetelmät (FYS1300), 25 op

Et uskalla.

Sienitiede (MMB-700), 15–45 op

Tämän tekstin kirjoittaja on allerginen sienille, mutta se ei tarkoita, että sinun täytyisi olla. Sienet ovat ikivanha ja valtava kunta, jossa riittää tutkimista. Ehkä sinä pistät ne kartalle?

Arkeologia 1 (KUKA-AR510), 15 op

Lidareilla löydetään vanhoja Maya-raunioita tämän tästä, vaan maolaisia ei ole kauheasti arkeologian kursseilla näkynyt. Ehkä sinä olet se, joka vie gissin ilosanoman myös keskustakampukselle!

Muita toimittajan löytämiä piilotettuja helmiä:

- AAT-670 Agroekologia
- ENV-490 Sosio-ekologiset kaupunkisysteemit
- FILM-TF525 Tieteenfilosofia
- KUKA-AL500 Latinalaisen Amerikan tutkimus 1
- KUKA-AM500 Pohjois-Amerikan tutkimus 1
- YET-350 Maatalousekonomia
- FOR-304 Metsämaatiede
- MAT120 Tilastotieteen perusopinnot

Älkää tyytykö, vaan selatkaa rohkeasti <https://studies.helsinki.fi/ohjeet/valinnaiset-opinnot/>

La Gazette Di Mantu

Instagram: @reippailijat

Reippailijalööpit

**Save the date:
pe 19.4.2024 MaOlympialaiset**

Reippailijoiden vallanvaihto sujunut muutoksien merkeissä

Reippailijoiden liikuntavuoroille ilmoittautuminen siirtynyt Facebookista Telegrammin! – Vuorot pyöriävät kuitenkin täysin normaalisti jäsenistöllemme maanantaisin ja tiistaisin Kumpulassa klo 15, osaston lentopallo torstaisin klo 12, tervetuloa! Oranssi kevät on tulossa isosti! Seuratkaa somekanavia ja Telegrammia pysyäkseenne mukana kevään viimeisten otteluiden juonenkäänteissä niin futsalissa kuin salibandyssä!

Kuukauden spesiaali vei tanssin pyörteisiin

Helmikuun kuukauden spesiaalina pidetty tanssi oli hitti! Hiki tuli ja jengi viihtyi, vaikka jalat ja pää olikin välillä ihan solmussa. Liikuntaministeri Sofia pääsi opettamaan mantsalaisille koreografian 2000-luvun alun hittibiisiin rytmiin. Hiphop painotteinen tunti oli haastava, mutta kyllä mantsalaisilta löytyi rytmiä! Tunnin jälkeen ilmoille jäivät kysymykset: “Ehkä pidetään tanssia vielä uudestaan? Nähdäänkö tunnin tuotos vielä jossain? Onko tässä uusi MaO:n tanssiryhmä?..”

Pala historiaa näkyvissä tulevaisuudessamme:

Tiedätkö sinä Kyykän?

“Kyykänlyönti tunnetaan vuosisatoja vanhaksi peliksi ja kylien väliseksi paremmuuden mitteloiksi. Vuonna 1951 Karjalan Sivistysseura ry. Boris Karpelan ja Kosti Pamilon johdolla aloitti kyykkäpelin elvyttämisen uudelleen.” (kyykkäliitto.fi) Kumpulalaisten järjestöjen Limeksen, Resonanssin ja Maon liikuntavastaavat yhdistävät voimansa keskiviikkona 13. Maaliskuuta ja tuovat Kyykän Kumpulaan!

Lajin säännöistä lyhyesti:

Kenttä koostuu kahdesta neliöstä ja niiden välisestä alueesta. Oman joukkueen heittoneliön vastapuolen pelineliö.

Kyykät ovat puusta sorvattuja, reunoistaan pyöristettyjä lieriöitä. Pelin alussa kummankin neliön eturajalle pystytetään rivi kyykkäpareja.

Kyykkiä pyritään kaatamaan heitettävien mailojen avulla.

Kukin pelaaja astuu vuorollaan heittoneliöön ja yrittää mailaa heittämällä lyödä kyykät pois pelineliöstä. Uloslyödyistä kyykistä ja käyttämättä jääneistä mailoista saa pluspisteitä; neliöön tai neliöiden väliin jääneet kyykät antavat miinus pisteitä.

Pelipuolisko päättyy, kunnes jompikumpi joukkue tai pari tyhjentää pelineliönsä kyykistä.

(Säännöt kerätty Kyykkäliiton nettisivuilta)

Salibandy runkosarja 2023–24

Reippailijoiden salibandyn runkosarjaan ei voi olla muuta kuin tyytyväinen. Oranssipaidat sijoittuivat vuoden 2023–2024 sarjassa toiselle sijalle, edellä vain KBC KY eli tuttavimmin kylterit. Runkosarjassa oli kahdeksan peliä, jokaista vastustaa päästiin käsittelemään kaksi kertaa. Seuraavaksi jokaisesta pelistä pieni reportaasi.

8.11 Reippailijat – Metsäveitikat 3 - 6 H

Kauden avaus sisälsi ylä- ja alamäkiä. Avauserää oranssipaidat johtivat 3–0, mutta johto suli täysin toisen ja kolmannen erän aikana. Valmennusportaan kommentit: ”Ensimmäisessä erässä hyvää tekemistä, sitten ylpistyttiin ja vaihtopelaajien vähäisyyden takia jalat tippuivat pelistä. Taidetaan lähteä pelin jälkeen porukalla Arabianrantaa ympäri”.

20.11 Reippailijat – Viikin Pallo 5 - 0 V

Kauden avausvoitto saatiin hieman Reippailijoille epätyypilliseen tapaan – luovutusvoitolla. Viikin Pallo oli jo aikaisemmin toivonut pelin siirtoa mihin oranssipaidat tietysti suostuivat. ”Pisteet ansaitaan pelaten” -motto jäi kumminkin toisella siirtopyyntikerralla. Tiedotustilaisuudessa päätöstä perusteltiin muun muassa ”myöhäisellä ilmoituksella” sekä ”meidän ei tarvitse aina joustaa”.

22.11 Reippailijat – SB Hondan takapenkki 5 - 3 V

Tuore Kumpulan kampuksen yhteisjoukkue SB Hondan takapenkki herätti hieman pelkoa ennen pelipäivää, koska he olivat voittaneet Metsäveitikat, joille oranssipaidat olivat jo hävinneet aikaisemmin. Peli alkoi löysäilijöiden kannalta heikosti, kun SB meni ensimmäisessä erässä salamajohtoon rangaistuslaukauksen johdattelulla. LGLG-huudot kumminkin sisuunnuttivat oranssipaidat ja se alkoi näkyä, kun löysäilijät menivät ohitse tulostaululla. Hondalaisten takaa-ajo kolmannessa erässä jäi taaksepäin, sillä oranssipaidat olivat päässeet jo rattiin.

13.12 Reippailijat – Viikin Pallo 6 - 2 V

Joulukuun hyisenä keskiviikko aamuna valopihalla aisti jännittyneen ilmapiirin. Kuinka vihaisesti Viikin Pallo vastaa hylätyn siirtopelin jälkeen? Löysästi. Jopa löysemmin kuin itse löysämestarit itse. Turhautumista näkyi viikkiläisten toimesta pelikentällä yllin kyllin – poikkaria tuli maalin edessä laittoman kovaa sekä suu kävi. Reippailijat eivät olleet näistä moksiskaan ja paketoivat pelin siististi pakettiin kortin kera: ”mitalipelit voi vaihtaa rantapalloihin” kuului pukukoppikäytävällä.

9.1 Reippailijat – Metsäveitikat 8 - 1 V

Veitikat eivät nähneet metsää puilta, kun vastassa oli kolmen voiton putkessa olevat oranssipaidat. Ensimmäisestä mittelöstä oli opittu ja tällä kertaa vaihtopenkillä oli jo hieman ahdasta. Göysäilijöillä oli tällä kertaa raikkaat jalat, joka näkyi heti pallonhallinnassa sekä karvauksessa. Suvereeni voitto – muuta ei tarvitse tarinoida.

7.2 Reippailijat – SB Hondan takapenkki 3 - 4 H

Allekirjoittanut ei päässyt tähän speaktaakkeliin paikalle. Toimitukseen kuitenkin päätyi luotettavien lähteiden kautta tietoa tuomarifarssista. Viime hetken kyseenalainen rangaistuslaukaus SB Hondalle sinetöi tiukan pelin Kumpulan yhteisjengille.

20.2 Reippailijat – FBC KY 8 - 8 T

Kyltereitä lähdettiin kaatamaan muutaman lisäpelaajan avulla. Ja lähellä oltiin. Kovan taistelun jälkeen peli päättyi kuitenkin tasapeliin, vaikka oranssipaidat luulivat, että he jäivät maalin päähän. Toimittajat spekuloiivat, että maalilukemat menivät tuomarilla sekaisin, kun hän kompuroi viime sekunneilla päätylaitaan.

21.2 Reippailijat – FBC KY 3 - 7 H

Heti seuraavana päivänä päästiin jälleen kohtamaan samat Otaniemen sankarit. Runkosarjan viimeiseen peliin Reippailijat eivät saaneet parastaan esille, vaikkakin valonpilkahduksia nähtiin. Oliko kenties katseet jo seuraavalla viikolla pelattavaan välieräotteluun? Mitä mitalipelit tuovat tullessaan? Sen pääset lukemaan seuraavassa Mantussa. Reportaasin kentältä ja sen ulkopuolelta toimitti -Hessu numero 90

Reippailijat

Salibandy runkosarja 2023 - 2024 4-3-1

8.11. Reippailijat - Metsäveitikat 3 - 6

20.11. Reippailijat - Viikin Pallo 5 - 0

22.11. Reippailijat - SB Hondan takapenkki 5 - 3

13.12 Reippailijat - Viikin Pallo 6 - 2

9.1 Reippailijat - Metsäveitikat 8 - 1

7.2 Reippailijat - SB Hondan takapenkki 3 - 4

20.2 Reippailijat - FBC KY 8 - 8

21.2 Reippailijat - FBC KY 3 - 7

Tehdyt maalit: 41

Päästetyt maalit: 31

My Home and Native Land

Miklas Kuoppala

Having two passports is funny business. It officially means being a citizen of two countries at once. That seems like an odd concept. Well, countries are quite the concept in general. The natural environment can help draw the lines in some places, but as we all know, many a border has been arbitrarily designed. “Nationalities” and cultures intertwined long before we started scribbling on maps, but these political boundaries have become an invisible barrier many can’t penetrate. Rapid globalization has created problems in some places and enriched others but ultimately, I think the possibility for people to distribute goods and information globally has done humanity a fine favour. Imagine never drinking coffee, visiting Superalko, or only practicing saappaanheitto as your main sport.

Having a certain passport (or not having one) restricts millions of people from leaving their assigned nation. Having two passports can certainly help while travelling, but more importantly, I believe dual citizenships create unique identities. Imagine how confused triple passport holders are.

The Trout Creek trestle, built in 1915, offers great views along a popular hiking trail in Summerland. I can't get over the fact I used to live in an environment like this.

Mixed Identities

As my last name suggests, I'm strongly linked to the home of sisu and the sauna. My parents' Finnish passports made sure I got one too, so I was added to the Finn 'system' despite never even being there. I wasn't born in the same country as my parents, as they were born in Finland. That specific thought makes me feel like an immigrant here, without really knowing what it's supposed to feel like. My birthland conveniently grants citizenship to anyone born there, which makes me a dual citizen. As some of you may have guessed from the title (NHL fans especially), I am referring to Canada. Finnish and Canadian, not the worst combo. This fact won't automatically make me a certain type of person, but the environments these passports introduce me to already have and will carve some of it out of me. I feel like most dual citizens have a lot in common, but the aspects in their life that have affected their identities most are more unique and personal. I have met other CAN/FIN connections, but most of them have had a different path from mine. After we left Canada almost 20 years ago, I've only been back three times, while others get to go every year. My dad moved back almost 10 years ago and him living there again opened up a connection that I didn't really have before. My relatives out there just feel closer now as well. By the way, if you don't know Canadians, watch the music video of "Out For a Rip" on YouTube.

I tend to absorb words, jokes and mannerisms like a sponge when changing environments. Then I abuse them. This escalates when it has something to do with my (national) identity. Picture that, but in Finglish. After all this, I become self-conscious and get confused, not knowing what the real "me" is like. Am I acting? Maybe that's exactly what I'm supposed to be. I have it all, but I transform according to the situation. That sounds good, eh? I do have a ton of time to figure myself out though. Nevertheless, last summer I was in Canada for five weeks, visiting family and attending a parkour competition. ("Canada" doesn't provide much context, as the country is gigantic, so I'll give you some.) Despite living in On-

tario for a longer period as a kid, I usually refer to British Columbia (BC). Vancouver and mountains pretty much. That's where I went last summer, so I'll tell you about it before this gets out of hand.

Return of the Kin

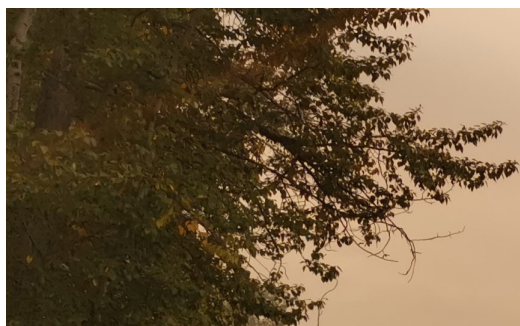
I had a flight ticket to California in 2020 with a road trip in mind, but due to harsh covid restrictions, that trip was wiped off my calendar. Fast forward to August 2023 and I finally found myself in what probably is my favourite city, the wonderful Vancouver. I am biased since I was born there, but if you happen to have an extra grand for flights to BC, go see for yourself. It's great (if you ignore the drug problems and homeless issues typical to North American cities). I spent over a week freely exploring and getting back to training parkour after a long-term injury. I had contacted a Vancouver local about my visit in the spring, and in true parkour fashion, he offered me a place to stay. When I arrived, I was warmly welcomed by his family, which included his grandma Seija, who still speaks Finnish despite leaving Jyväskylä in the 60s. She was shy at first, but in the end, I think she was very happy to practice a bit and share some of her experiences.

I got my own room (a shed in the yard) and it was almost downtown (40min on the Sky-Train). It was actually very comfortable, as I had a mountain view and two cuddly dogs to hang out with every day. Long story short, I had a great time and saw some of the gnarliest parkour I've seen at maybe the biggest parkour competition in the world, Sport Parkour League. I met dozens of new people (mostly via parkour) and I also got to try a world-famous boulder problem near Squamish, aptly named "Majestic". Despite all this, the main part of my trip was still ahead of me.

My host (and new friend) Holden and I were able to drive the few-hour journey to the Okanagan valley, despite many wildfire warnings and heavy smoke. My dad lives in a town called Summerland, situated in the Okanagan Valley. It is what it sounds like for a big portion of the year, except for the obvious winter months and heavy smoke in the summer. I hadn't seen my dad in six years so this visit was a big deal for me. For the next couple of days, Holden and I got to drive around, explore some canyons and admire the wildlife alongside my dad. We saw mama bear with two cubs the first day. More importantly, we were able to enjoy the backyard sauna - I'm sure I spent more time in the sauna there compared to my normal routine in Finland. Although he was stoked to meet more Finns, Holden had to return to Vancouver while I stayed another week. We had shared stories with my grandparents, who left Finland for Ontario in the 70s. It's funny how Finnish they still are. The Finnish news is on every single day and my grandma Oili speaks the greatest rally English. They found a more permanent location after relocating to Southern BC 30 years ago and now I have relatives living all over the province. My aunts, uncles and cousins are very much Canadian. My dad and I did a stucco job down the road during the next few days and were then ready for the next pitstop of my trip.

The Great White North

On my previous return, I visited Vancouver Island and the Rocky Mountains, mainly Banff National Park. The scenery in those places is incredible, so I would gladly go every time. The mountains make me feel at home, a sense of peace I can't quite find in Finland. However, this time around I was due 10 hours north to see relatives I hadn't seen in 10 years. (There are still mountains around, but just smaller.) Thanks to the interwebs, my cousins and I have kept in touch, so we had no ice to break. They live in Vanderhoof, a town midway up the province. Despite situating a reasonable distance from the US border, it is already very wild, with harsh winters and challenging topography. Still, the mountainous, boggy wilderness spans another 1700 kilometres before reaching the Arctic Ocean, so it is far from the Nordic latitudes we are used to. The road trip I got to experience with my dad was awesome. Of course he has a pickup truck, as every man must have one in North America. You never really see pickups in Finland, so it was fun to drive the Ford F150 along the rolling mountains and massive Fra-

I got to meet many people at the University of British Columbia. Cieszyński (left) is wearing a black shirt.

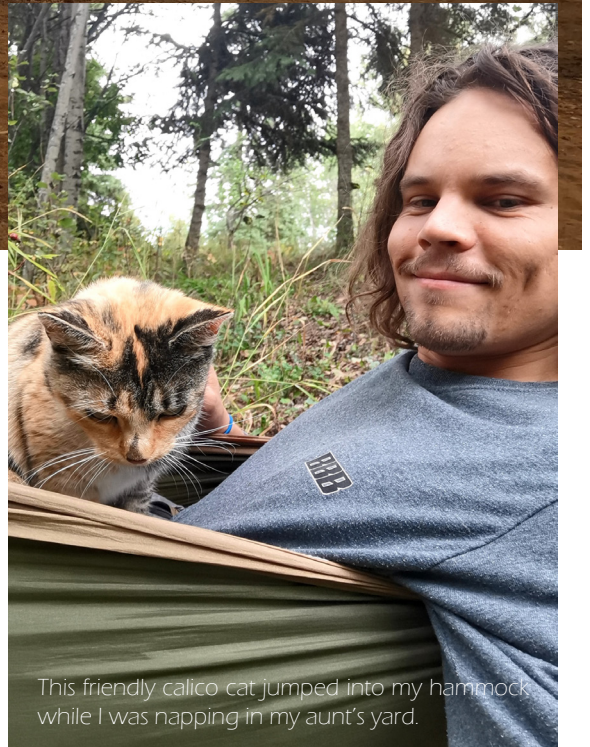
ser River. My music taste is very much influenced by my dad, so I had a perfect 70s and 80s rock playlist for us. Once we had settled in my aunt's house, I got to hang out with the cousins my age (mainly the rare unmarried ones) and share life experiences and memories. Also, I finally met all the little cousins and second cousins I hadn't seen before, which really warmed my heart.

Summer is high wildfire season, but luckily, there weren't any wildfires too close. We had a couple days of heavy smoke in town, and we had to monitor one fire nearby, but it didn't come within 70 kilometres. I spent most evenings messing around at my cousin's, rolling back the years. Out there, my siblings and I are the Finns, while here in Finland, we are often the Canadians. I don't mind it, but there is a sense of not quite belonging in many places. During that week, we spent an evening at the family cabin, visited my cousin's workshop and enjoyed coffee with maple syrup on the daily. I even got to send some parkour challenges in town and

Wildfire smoke can create an orange hue in the air while it blocks the sun.

...tourists at a jam at the Univer-
...ia campus. My friend Dominik
...ming up for a run up a rail.

This friendly calico cat jumped into my hammock while I was napping in my aunt's yard.

made a friend out of a stray calico cat despite my allergy. After a failed search for an elk my cousin had shot an arrow in, some more löyly, nostalgia drives around town and even a VIP visit to Costco in Prince George, it was time to leave. Down south, after the final days in Summerland, I woke up my dad to drive me to the airport. It was pitch black out, but quiet roads made it an easy drive - until the last intersection. Within a split second the headlights reflected off of a white-tailed deer. Dad slammed the breaks, but we felt a huge thud as we smashed into the mid-sized doe and saw it fly into the darkness across the other lane.

I checked in to Air Canada's flight to Calgary and my dad returned to check on the doe. We weren't hurt but the deer was gone. A day's layover in Calgary helped me calm my nerves before the long flight over the Atlantic, but the experience stayed in my mind vividly for a while. Being in BC relaxed me but also kept me on my toes to the very end. I have travelled a fair bit and had some interest-

ing experiences around the world, but Canada always takes the cake. This keeps me excited for all of my future ventures back home.

If you would like to ask something about the article, feel free to contact me on ig @pkmiklas or any other way you see fit.

Mitä Loimulle kuuluu?

Meillä on Loimussa ollut tapana kirjoitella teille vuosittain hieman vaihtelevilla teemoilla. Tänä vuonna koimme aiheelliseksi päivittää teille oman liiton ajankohtaiset kuulumiset. Tiivistäen Loimulle kuuluu oikein hyvää.

Olet ehkä huomannutkin, että Loimu on päivittänyt visuaalisen ilmeensä. Me olemme olleet uudesta ilmeestä hyvin innoissamme ja pikkuhiljaa se tulee näkymään myös enemmän ja enemmän kampuksellanne. Uusi ilme näkyy myös jäsenviestinnässämme, esimerkiksi jäsenkirjeellä. Toivottavasti uusi ilme puhuttelee myös sinua! Samalla olemme päivittäneet hieman jäsenyyksiämme. 1.1.2024 alkaen jäsenyytemme ovat entistä selkeämmin tunnistettavissa. Loimun jäsenyydet ovat nykyisin: Fuksi, Opiskelija, OpiskelijaPlus ja Täysjäsen.

Voimme iloksemme myös todeta, että liittomme jatkaa kasvu-uralla. Sekä Loimun opiskelijajäsenten, että Täysjäsenten määrän kehitys on noususuuntaista. Loimulaisia on nyt jo yli 17 000, joista opiskelijajäseniä on yli 5000. Se kertoo meille siitä, että alojemme korkeakouluopiskelijat, sekä korkeasti koulutetut ammattilaiset kokevat

tarvetta liittomme palveluille. Työelämä ei siis ole valmis ja epäkohtia, sekä avuntarpeen paikkoja esiintyy edelleen. Loimu osallistui jäsenistömme toiveiden mukaisesti myös Akavan alkuvuoden 2024 poliittiseen mielenilmaisuun, jossa vastustettiin maan hallituksen työelämäheikennyksiä.

Jatkamme työtämme valoisamman tulevaisuuden eteen niin yksilötasolla auttaen jäseniämme, kuin valtakunnallisella tasolla vaikuttaen loimulaisten alojen työskentelyolosuhteisiin.

Kiitos, että olet jäsenemme, liitto on jäsenensä summa. Etkö ole vielä jäsen? Tutustu Loimun opiskelijajäsenyyksiin helposti osoitteessa loimu.fi/opiskelijajasenyyys ja valitse itsellesi sopiva jäsenyyys. Jäsenyyksistämme saat helposti lisätietoa myös oman kampuksesi Loimun kampuspromoottorilta.

Entäpä mitä sinulle kuuluu? Kaipaanko apua vaikkapa työnhakuun? Tule joku kerta piipahtamaan pisteellämme ja katsotaan miten voimme auttaa sinua. Jos ei muuta, niin tule hakemaan itsellesi uusi Loimu-tiskirätti!

Henri Forssten

Kirjoittaja työskentelee Loimun jäsenkasvun parissa.

Haluamme sinun työskentelevän mielekkäissä ja koulutustasi vastaavissa tehtävissä.

Tuemme jäseniämme monipuolisesti työnhaun ja työuran eri vaiheissa.

Olitpa sitten aloittamassa työnhakua ja pohtimassa omaa osaamistasi, jo hyvässä vauhdissa hakemustesi kanssa, menossa työhaastatteluun tai jo työssä, urapalveluistamme on varmasti hyötyä juuri sinulle!

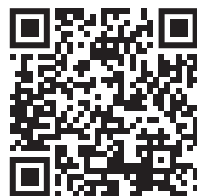
Tarjoamme opiskelijajäsenillemme esimerkiksi seuraavia urapalveluita:

- Monipuolisia koulutuksia ja webinaareja työnhakuun sekä uralla etenemiseen
- Työkaluja oman osaamisen tunnistamiseen ja sanoittamiseen
- Kaikille avoimen Loimulaisten alojen avoimet työpaikat -palvelun
- Opintojen vaiheeseen liitetyt palkkasuosituksot
- Mahdollisuuden osallistua mentorointiohjelmaan opintojen loppupuolella

Lisäksi **Opiskelija-** ja **OpiskelijaPlus-**tasoilla tarjoamme henkilökohtaista uravalmentajan työnhaku-, ura- ja palkkaneuvontaa.

Lue lisää

loimu.fi/tyossa-opiskelijana

Tarjoamme opiskelijajäsenillemme laadukkaita urapalveluita

www.loimu.fi

loimunopiskelijat

loimunpromot

Loimulaiset-ryhmä

LOIMU 23

Tulevaisuudenkestävä maantieteilijä

Elias Hirvikoski

Matias Andersson on vuoden 2008 fuksi ja entinen aktiivireippailija sekä nykyinen fani. Matias työskentelee Suomen Punaisella Ristillä data-analyttikkona ja tiedon hyödyntämisen projektipäällikkönä

Mihin maantieteilijää tarvitaan tulevaisuudessa? Juuri nyt, ChatGPT rinnallani tätä kirjoittaessani*, tekoäly nielaisee kuvitelmissani työtehtävän toisensa perään. Samalla se vapauttaa aikaa vaikkapa tavoitteenasettelulle, arvopohdintoihin ja muulle tärkeälle ja toistaiseksi tekoälyn tavoittamattomissa olevalle työlle. Mutta kuinka kauan näin on? Olemmeko pian luovuttaneet jo liikaa työmme ja muun puuhamme varsinaisesta sisällöstä virtuaaliassistentteille? Tarvitaanko meistä enää ketään tulevaisuudessa? Miten varmistamme sen, että osaamisemme on parhaiten hyödyksi myös jatkossa ja että maantieteilijöiden vahvuuksille riittää sisällöltään mahdollisimman arvokasta työtä?

Olisi toki turhan kunnianhimoista lähteä purkamaan tätä kaikkea näinkään arvokkaalla palstalla. Aihe on kuitenkin tärkeä ja siihen on hyvä avata mahdollisimman paljon rajattujakin näkökulmia. Fyysikot ja historioitsijat väittävät tulevaisuuden ennustamisen edellyttävän menneen tuntemista, joten kelaan hieman vauhtia omasta elämästäni. Näkökulma jääköön siksi toistaiseksi tilan ja asiantunteumuksen puutteesta meikämaantieteilijän omaksi.

Virran mukana nautiskellen oikeaan paikkaan

Se, miten minä olen tähän tullut, on kuitenkin pitkä ja polveileva tarina, enkä pitkästytä lukijaa sillä määräänsä enempiä. Riittää kun totean, ettei matka eksotiikkaa kaipailevasta idealistifuksista varsinaisen avustustyön pariin ole ollut lineaarinen tai looginen, eikä se ole seurannut matalimman vastuksen polkua. Olen haahuillut yliopistolla, esiintynyt myyntityössä pikkutakki niskassa, koodannut koronaeristyksissä porvoalaisella ullakolla ja vetänyt tekoälytyöpajoja digimarkkinointiyrityksessä. Erään kerran kuusamolainen metsuri esitteli minut toverilleen ”hesalaisena tietokonemiehenä”, minkä nyt tunnistan laukaiseen matala-asteisen identiteettikriisin. Säännöllisesti sydämessä sykki kaipuu takaisin kehitysmaantieteen äärelle.

Olennaista on kuitenkin se, että nykyinen paikkani työelämässä tuskin olisi auennut ilman kahdeksan vuoden rupeamaa läpikaupallisten työnantajien datanörttihommissa. Juuri valmistuneen kehitysmaantieteilijän toivetyöpaikkana ei ehkä ollut ison datatalon analyttikon hommat, mutta silloin ei kovin usein tuoreita maistereita pyydetty suoraan vakituisiin töihin.

Myöskään seuraava työpaikan vaihto pienten lasten vanhempana vakiintuneesta työympäristöstä Otanien start-up-kuvioihin ei ollut itsestään selvä askel eteenpäin; toisaalta pääsin vahvistamaan paikkatieto-osajan identiteettiäni ja kasvamaan monin tavoin haastavammassa ympäristössä. Vasta kolmen konsulttivuoden jälkeen löysin itseni oikeasta paikasta hyvää tekevän järjestökentän parista, kun se alkoi yhä aktiivisemmin hyödyntää data-analytiikkaa. Ilman tätä matkaa olisin varmasti, paitsi jossain muualla, myös kaikin tavoin köyhempi ja kenties vähemmän onnellinen versio itsestäni. Kaikki, mitä teet, valmistaa tulevaisuuteen.

Saako tästä oppia irti? Ehkäpä ainakin sen, että myös enemmän metodia, kuin tavoitteita painottavalla lähestymisellä työelämään voi päästä, ellei perille, niin eteenpäin. Usein on hyvä olla hetkessä, keskittyä tekemiseen ja oppimiseen ja luottaa siihen, että virta vie ennen pitkää taas eteenpäin. Tai pysyä tietoisesti paikoillaan niin kauan, kun on hyvä.

Hyväntekeminen tulevaisuudessa

Suomen Punaisen Ristin ydintehtäviin kuuluu varautuminen tulevaisuuteen, ennen kaikkea sen ikäviin puoliin luonnonkatastrofeista ja sodista ikääntyvän väestön yksinäisyyspandemiaan ja yhteiskunnan alueellisen huono-osaisuuden eriytymiseen**. Emme aina pysty ennustamaan tulevaa, mutta olemme todella hyviä valmistautumaan useaan vaihtoehtoiseen tulevaisuuteen.

Toisaalta tietotekniikan, data-analytiikan ja tekoälyn kohdalla meidän ei tarvitsekaan olla kehityksen etulinjassa: painoarvomme maailmassa ei riipu kaikkein moderneimmasta teknisestä osaamisesta. Tämä ei kuitenkaan tarkoita, että voisimme jäädä paikoillemme: data- ja AI-mahdollisuudet tarjoavat uusia ulottuvuuksia päätehtävämme, heikoimmassa asemassa olevien auttamisen, toteuttamiseen ja asettavat samalla vaatimuksia ymmärtää maailman muutoksia. Yhtäältä uudet, lähes aina paikkatietopohjaiset, työkalut sekä tulvien että kuivuuskausien ennustamiseksi mahdollistavat pian yhä nopeamman ja täsmällisemmän auttamisen kansainvälisissä operaatioissa. Toisaalta joudumme miettimään yhä tarkemmin auttamisen muotoja pysyäksemme relevanttina yhteiskunnallisena toimijana. Kansalaiskehittäjä ja data-analyttikko saattavat olla tulevaisuuden vapaaehtoistehtäviä Punaisen Ristin ja Punaisen Puolikuun liikkeessä.

SPR:n kohdalla on todennäköistä, että tulevaisuudessa otetaan merkittäviä tietoperustaisia askeleita avun tarpeen tunnistamisessa ja saavuttamisessa, auttamisen vaikuttavuuden todentamisessa, sekä avun saavutettavuuden tukemisessa. Myös avoimen datan kulttuurin ja yhteisön vahvistuminen Suomessa ja maailmanlaajuisesti luo kutkuttavia näköaloja ja uskoa tulevaisuuteen (väläyttäkää hakukoneelle vaikka hakusanoja ”Missing Maps”) Myös erilaiset karttapohjaiset yhteisönkehittämistyökalut pyörivät usein mielessäni.

Mutta miten maantieteilijä pitää huolta kunnostaan maailmaa tulevaisuudessa oikeaan suuntaan vievänä tekijänä?

Tekoälyn luoma havainnekuva Punaisen Ristin data-analyttikosta

Osatkaa vähän kaikkea

En oikeastaan tiedä tarvitseeko minunlaisilleni antaa tämän aiheen kohdalla montaakaan puheenvuoroa. Virhe on kuitenkin jo tapahtunut ja nyt seuraa vanhemman, pikkuhiljaa setämiehistyvän, maantieteilijän ylimielistä horinaa tulevasta.

Maantieteen poikkitieteellinen pohjavire luo poikkeuksellisen vahvan pohjan nimenomaan laajojen ja kompleksisten kokonaiskuvien ymmärtämiselle sekä eritaustaisten näkökulmien yhdistämiselle.

Mahdollisuuksiin kannatta aina mieluummin tarttua rohkeasti kuin pelata varman päälle. Etukäteen ei aina tiedä, kuinka antoisa seuraava tehtävä voikaan olla, ja useimmiten omaan tekemiseensä voi vaikuttaa itse. On myös aina hyvä muistaa, että elämän suuriin ja pieniin tehtäviin päästään tai pyydetään aina hyvästä syystä. Itsekin olen enemmän ajeltanut kuin hakeutunut, myönteisesti kyselyihin vastaten ja matkaten kevyillä matkatavaroilla vain tietyt peruseriaatteet repussani. Olisinko jossain muualla aktiivisemmän suunnittelun tuloksena? Ehkäpä. Olisinko vielä onnellisempi? Mitä väliä?

Väitän siis mantsan opintojen valmistavan ihmistä poikkeuksellisen hyvin sopeutumaan mihin hyvänsä. Tulevaisuudenkestävyytenne on siis turvattu! Lainatakseni vielä menneitten aikojen suurta ajattelijaa: ”Det har jag aldrig provat förut, så det klarar jag helt säkert!”

Kuka ymmärtää sekä kvalitatiivista että kvantitatiivista maailmankuvaa? Mantsalainen! Tarvitaanko töissä tulkkia insinöörin ja sosiologin välille? Oman kokemukseni mukaan tähän kykenee lähinnä maantieteilijä tai teologi, ja sanoisin tässä olevan haastetta vielä vuosikymmeniksi generatiiviselle tekoälyllekin.^{***} Maantieteilijät ovat ennen kaikkea vähän kaikesta tietäviä moniosaajia sekä generalisteja, ja mikäs sen hienompaa: Jos tulevaisuus on tuntematon, kannattaa itsestään tehdä mahdollisimman joustava ja kaikkialle sopeutuva! David Epsteinin loistavaa Range -kirjaa ^{****} mukaillakseni: Yhtä osaamisen osa-alueita voi aina – jatkossa vieläpä tekoälyavusteisesti – syventää, mutta osaamis pohjan ja vuorovaikutussuhteiden ymmärryksen laajentaminen jälkikäteen on vaikeampaa.

* Tätä tekstiä kirjoittaessani en oikeasti käyttänyt tekoälyä kovinkaan paljoa.

** Maantieteilijää kiinnostaa varmasti DIAKin julkaisema Huono-osaisuus Suomessa -karttapalvelu

*** Oletan jonkun kaivavan tämän lauseen esille, kun huomaamme olleeni väärässä jo muutaman vuoden sisällä.

**** David Epstein (2019): Range: Why Generalists Triumph in a Specialized World

Vivat Academia!

Ajankohtaista opintoasiaa

Siiri Saloranta

Kansainvälinen haku maisteriohjelmiin päättyi tammiukuun alussa. Haku mantsan maisteriin kasvoi 80 %, mikä on isoin kasvuprosentti koko tiedekunnassa! Yhteensä hakemuksia tuli 187, joista valtaosa on kansainvälisiä hakijoita. Yleensä tosin noin puolet hakemuksista joudutaan hylkäämään puuttuvien asiakirjojen yms. takia. Mantsan maisteriin hyväksytään vuosittain 15 uutta tyyppiä, mutta puheissa on ollut, josko sisäänottoa nostettaisiin esimerkiksi viidellä henkilöllä. Osa vastavalmistuneista kandeista kun katoaa Aaltoon tai ties minne Viikkiin. Kansainväliset opiskelijat tosin tuottavat lisätyötä henkilökunnalle, uusien ohjelmien, käytänteiden sun muun myötä. Opetushenkilökunnan kokemuksen mukaan ulkomailla myöskään harvemmin on yhtä itsenäistä opiskelukulttuuria kuin Suomessa, eli tietoa ei ole totuttu etsimään yhtä paljon itse.

Kevään myötä tulee myös yhteishaku, ja pian myös pääsykoeuudistus. Nykyisen 134 valintakokeen tilalle ehdotetaan vain seitsemää suurta valintakoetta. Mantsa kuuluisi valintakokeeseen nimeltä ympäristö ja yhteiskunta tai ympäristö ja maapallo (nimi vielä hakuksessa, mantsa tosin lobbaa tuota yhteiskuntaversiota). Samaan kokeeseen kuuluisi esim. ympäristötieteet. Koe tulee olemaan huomattavasti geneerisempi ja korostaa enemmän metataitoja kuin substanssiasiaa. Uudistus on vielä vaiheessa, mutta etenee kuitenkin ja saattaa tulla käyttöön jo vuoden 2025 yhteishaussa. Tänä keväänä siis vielä perinteinen mantsan valintakoe, jossa kandiohjelmaan on 60 aloituspaikkaa + avoin väylä ja maantieteen olympialaiset yhteensä max 9.

Lumalaiset hoi! Ja miksei muutkin: Uudessa OPSissa ei ole enää mahdollista saada noppia graduun liittyvistä kenttätöistä. Tämä on rehtorin päätös, ja liittyy opinäytetyön laajuuteen. Poikkeustapauksissa noppien jakelua voidaan kuitenkin harkita esimerkiksi ”työelämänoppina”. Keskustele ohjaajasi kanssa asiasta.

Uuden OPSin maisterivaiheen moduulirakenteesta ei ole vielä kantautunut sen suurempaa palautetta kenenkään korviin, mutta esimerkiksi kandivaiheen opiskelijat ovat olleet hämmennyksissä mitä moduulirakenteeseen siirtyminen tarkoittaa. Keväälle on suunnitteilla palautesessio moduulirakenteesta. Jos tätä varten herää ideoita tai nyt jo palautetta, niin näitä voi laittaa esimerkiksi joryn jäsenille tai opintovastaavalle. Älkää tosin keskittykö tässä yksittäisiin kursseihin, sitä varten meillä on Norppa. Kurssipalauttejärjestelmä on kuitenkin harmillisen vähänkäytetty, ja kursseilla vain noin 10 % opiskelijoista vaivautuu jättämään kurssipalautetta, jos sitäkään. Tsemppiä tähän.

Tutkielmien palautus uudistuu. E-Thesis -järjestelmä uudistuu, ja tämän myötä opiskelijan tulee palauttaa maisterintutkielmansa sinne (kandiversio pilotoidaan ensi vuoden puolella), ja lisäksi sinne ohjaajat sun muut tiedot tutkielmastaan. Tästä tulee varmasti enemmänkin ohjeita, kunhan uusi järjestelmä otetaan käyttöön, todennäköisesti jo syksyllä.

Uudeksi ruotsinkieliseksi apulaisprofessoriksi on valittu Johanna Eklund, joka aloitti helmikuussa. Tervetuloa! Monia muita professuurijuonia ynnä muita jänniä suunnitelmia on myös vireillä. Näistä tulee virallista infoa lähitulevaisuudessa. Jatketaan keväisissä tunnelmissa jälleen ensi Mantussa.

Palautetta opintoihin liittyvissä asioissa?

MaO:ssa opintoasioita hoitaa opintovastaava, joka huolehtii MaOn jäsenien edunvalvonnasta. Tiitulle voi siis laittaa viestiä, jos esimerkiksi jonkun kurssin käytännöt tuntuvat epärealistisilta. Mantsan koulutusohjelman asioista päättää johtoryhmä, johon kuuluu myös opiskelijaedustajia. Opiskelijaedustajat keräävät palautetta jorylle vietäväksi aina muutama päivä ennen kokousta MOT – Maantieteen Opiskelijat ry:n opintotyöryhmä -nimisessä Facebook-ryhmässä, jonne kannattaa liittyä, jos ja kun opintoasiat kiinnostavat.

Visa & ristikko

by Olli Rantamäki

1. Mikä on väekkäin ja mikä vähäväkisin sisämaavaltioista?
2. Mikä on Ruotsin kansalliseläin?
3. Millä Euroopan maalla arvioidaan olevan maailman suurimmat fosfaattivarannot, puolet koko maailman tunnetusta varannosta?
4. Mikä vesistöihin liittyvä asia yhdistää Keravaa, Sottungaa ja Ypäjää?
5. Mitkä värit ovat Färsaarten lipussa ja mitkä kaksi niistä muodostavat ristikuvion?

The crossword puzzle grid is filled with the following words:

- NOORMARKKU
- LUUVIA
- NAKKILA
- HAAJOKI
- LITLA
- TUJAPISSA
- HIEKKA
- POPARTISTI
- PERHEISSA
- RAJALLA
- LÄHETETTÄVÄ
- NAISSIA
- OSAITA
- LITTO
- LITTO
- UUDELLA-MAALLA
- MIES JA PANSSARI-AJONEUVO
- MITATTAVIA
- LUSMULLA
- DUNK! PAMI!
- MAISEMA VOI OLLA
- LÄNSI-EUROOPASSA
- KIINNITYSVERBI
- LITTO

1. Etiopia, Vatikanvaltio.
 2. Hirt.
 3. Norjalla.
 4. Niiden alueella ei ole yhtään järveä. (Ne ovat Suomen ainoita järventöntä kuntia).
 5. Punainen, sininen ja valkoinen. Ristikuvion muodostavat punainen ja sininen.

SHOUT-

Pe Pa: varvas nilkki

Herra Raunio on maailmanennätys-
mies Suomen geoguesserissä

Huhujen mukaan flunky halutaan bännätä :o

Tuokaa vittuilu takasin sohville!

kaverisitsit!

Mantsan HP:lla on lyötävä naama

Perseus, Peretone, Perseiden

Kuulema Nirvanan ois pitäny olla esiintymäs Kumpulan Potentiaalis

Somevastaava on mun MANTSAIHASTUS läähpuuh

Shoutout kaikki ylioppilaslakit koosta 65 ylöspäin

Mantu on tosi leija lehti!

Onkohan toinen mantun päätoimittaja lopettanut
nikotiinipurkan käytön ja voisko toinen alottaa?

Vijut 2024

